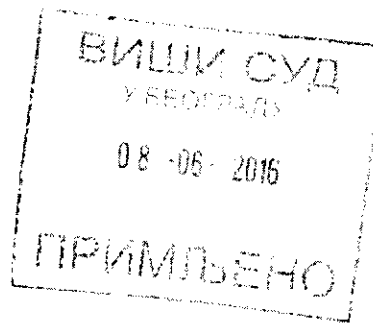

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1218/15
Дана 21.04.2016.године
БЕОГРАД
Немањина 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Драгана Ђесаровића, председника већа и судија Наде Хаџи-Перић, Миленка Цвијовића, Здравке Ђурђевић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Кристине Вуковић, са записничарем Весном Грахован, у кривичном предмету *окривљеног Пожар Дражена и др*, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 Кривичног законика и др. одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Николе Станишића, браниоца окривљеног Бурки Ђуре, адвоката Бранка Лукића, окривљеног Пожар Дражена, браниоца окривљеног Пожар Дражена, адвоката Слободана Пајовића и браниоца окривљеног Пожар Дражена, адвоката Зорана Мићића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 20.05.2015.године, након одржаног претреса пред Апелационим судом у Београду, као другостепеним судом, *дана 21. априла 2016. године*, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Милије Миловановића, окривљеног Пожар Дражена, браниоца адвоката Пајовић Слободана и адвоката Мићић Зорана, окривљеног Бурки Ђуре, окривљеног Николе Станишића, окривљеног Крстивојевић Ивана и браниоца окривљеног Николе Станишића, адвоката Ђорђа Трифуновића, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Уважаванем жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 20.05.2015.године, у погледу чињеничног описа кривичног дела учествовања у тучи из члана 123 КЗ и одлуке о казни, тако да гласи:

окривљени Никола Станишић, окривљени Иван Крстивојевић и окривљени Ђура Бурки, са подацима из првостепене пресуде

КРИВИ СУ

што су:

Дана 14.12.2010.године, око 23.50 часова у Београду – Батајници, у улици Пуковника Миленка Павловића број 140, испред хотела „Сремска ноћ“, у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не битно, при чему су били свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, учествовати у

тучи у којој је неко лишен живота и другом панета тешка телесна повреда, на тај начин што су пришили окривљеном Дражену Пожару, нанели му више удараца и то окривљени Никола Станишић га ударио чврстим предметом у пределу левог ока, а потом окривљени Иван Крстивојевић, Ђура Бурки и Никола Станишић, заједно са још три лица га ударили рукама у пределу лица, услед чега је окривљени Дражен Пожар задобио тешке телесне повреде у виду једне раздерине у пределу унутрашње трећине левог обрвног лука дужине 2 цм, више огуљотина коже у пределу корена полеђине и левог крила носа, што је било праћено отоком метког ткива носне пирамиде и отоком слузокоже носа са крварењем у носне ходнике, крвине подливе на оба капка левог ока праћене тачкастим крварењима у везницима, огуљотину на кожи доњег капка, ерозију рођаче на левом оку и индиректни прелом костију у пределу пода леве очне дупље са дислокацијом кроз коју је дошло до пролапса (пролажења) масног ткива из леве очне дупље у леви горњовилични синус.

-чиме су извршили по једно кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ,

па их суд, због извршеног кривичног дела, применом напред наведеног законског прописа и применом одредби члана 4, 42, 45, 54 и 63 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ**

на казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци, у које казне се и то окривљеном Ивану Крстивојевићу урачунава време проведено на задржавању које му је одређено решењем МУП РС – ПУ за Град Београд – УКП Треће одељење КУ.бр.22496/10 – ЈС – 4126/10 од 15.12.2010.године, које му се рачуна почев од 15.12.2010.године, када је задржавање према њему одређено до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 – Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна почев од 13.01.2011.године, када је лишен слободe до 12.02.2011.године, када је притвор према њему укинут, окривљеном Ђури Бурки се урачунава време проведено на задржавању које му је одређено решењем МУП РС – ПУ за Град Београд – УКП Треће одељење КУ.бр.22496/10 – ЈС – 4133/10 од 15.12.2010.године, које му се рачуна почев од 15.12.2010.године до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 – Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна почев од 13.01.2011.године када је лишен слободe до 12.02.2011.године, када је притвор према њему укинут.

Жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду, у преосталом делу, као и жалбе окривљеног Николе Станишића, браниоца окривљеног Бурки Ђуре, адвоката Бранка Лукића, окривљеног Пожар Дражена, браниоца окривљеног Пожар Дражена, адвоката Слободана Пајовића и браниоца окривљеног Пожар Дражена, адвоката Зорана Мићића, се **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а ожалбена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 20.05.2015.године, окривљени Дражен Пожар оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, поштење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му је урачунато време проведено у притвору по решењу истражног судије Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 од 16.12.2010.године, почев од 15.12.2010.године, када је лишен слободе до 21.06.2012.године, када је притвор према њему укинут. Истом пресудом, окривљени Никола Станишић, окривљени Иван Крстивојевић и окривљени Ђура Бурки оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ, па је првостепени суд окривљене осудио на казну затвора у трајању од по 5 (пет) месеци, при чему је окривљеном Ивану Крстивојевићу у изречену казну затвора урачунао време проведено на задржавању које му је одређено решењем МУП РС – ПУ за Град Београд – УКП Треће одељење Ку.бр.22496/10 – ЈС – 4126/10 од 15.12.2010.године, које му се рачуна почев од 15.12.2010.године, када је задржавање према њему одређено до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 – Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна од 13.01.2011.године, када је лишен слободе од 12.02.2011.године, када је притвор према њему укинут, а окривљеном Бурки Ђури време проведено на задржавању које му је одређено решењем МУП РС – ПУ за Град Београд – УКП Треће одељење КУ.бр.22496/10 – ЈС – 4133/10 од 15.12.2010.године, које му се рачуна почев од 15.12.2010.године до 16.12.2010.године и време проведено у притвору који му је одређен решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.2535/10 – Кв.бр.6414/10 од 20.12.2010.године, који му се рачуна почев од 13.01.2011.године када је лишен слободе до 12.02.2011.године, када је притвор према њему укинут. На основу одредбе члана 348 став 6 КЗ, од окривљеног Пожар Дражена одузет је пиштољ марке „Glock 17“, калибра 9 мм, ПАРА, фабрички број LXD436.

Ожалбеном пресудом, окривљени Дражен Пожар је на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП, у вези члана 19 КЗ, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ.

Против наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-Више јавно тужилаштво у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, због погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду окривљеног Пожар Дражена огласи кривим за извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ, а окривљене Крстивојевић Ивана, Станишић

Николу и Бурки Ђуру, за кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ, огласи кривим по наводима оптужног акта овог тужилаштва и изрекне казну затвора у дужем трајању:

-окривљени Никола Станишић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду отвори претрес на коме ће се прибавити сви докази који указују да је он учествовао у тучи, ДНК налази ради утврђивања насиља над окривљеним Пожар Драженом од стране осталих окривљених, реконструкцију догађаја ради неутврђеног и погрешног чињеничног стања, полиграфско испитивање свих окривљених, као и суочење са окривљеним Пожар Драженом и осталим учесницима у овом кривичном поступку; окривљени је у жалби тражио да присуствује претресу пред Апелационим судом у Београду;

-бранилац окривљеног Бурки Ђуре, адвокат Бранко Лукић, због повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји изјављену жалбу и преиначи пресуду Вишег суда тако што ће окривљеног Бурки Ђуру ослободити од оптужбе;

-окривљени Дражен Пожар, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи изјављену жалбу и узме у обзир све олакшавајуће околности;

-бранилац окривљеног Пожар Дражена, адвокат Слободан Пајовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног Дражена Пожара ослободити од оптужбе или тако што ће изрећи блажу казну; бранилац окривљеног Пожар Дражена, захтевао је да и он и окривљени буду обавештени о седници већа;

-бранилац окривљеног Пожар Дражена, адвокат Зоран Мићих, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи изјављену жалбу и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.466/14 од 20.05.2015.године под тачком 1 пресуде, тако што ће окривљеног Пожар Дражена ослободити од оптужбе; окривљени и његов бранилац су у жалби тражили да буду обавештени о седници већа пред Апелационим судом.

Апелационо јавно тужилаштво у Београду је поднеском Ктж.бр. 1263/15 од 29.10.2015. године предложило да се жалба јавног тужиоца усвоји, а жалбе окривљених и њихових бранилаца одбију као неосноване и првостепенa пресуда

на основу члана 455 став 2 ЗКП преиначи сходно тужночевом жалбеном предлогу.

Из списка предмета произилази да је Виши суд у Београду у предмету К.бр.482/11 дана 21.06.2012.године донео пресуду којом је окривљеног Дражен Пожара огласио кривим због извршења кривичног дела из члана 348 став 4 КЗ у вези става 1 КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му је урачунато време проведено у притвору, окривљеног Николу Станишића, Ивана Крстивојевића, Богдана Драгића и Бурки Ђуру, огласио је кривим због извршења по једног кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ и окривљеног Николу Станишића осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, окривљеног Ивана Крстивојевића на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, уз урачунавање времена проведеног на задржавању и у притвору, окривљеног Богдана Драгића на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци уз урачунавање времена проведеног на задржавању и притвору, а окривљеног Бурки Ђуру на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, уз урачунавање времена које је провео на задржавању и у притвору. Истом пресудом, на основу одредбе члана 438 став 5 КЗ, од окривљеног Дражена Пожара одузет је пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм пара, фабрички број LXD436. Окривљени Дражен Пожар је на основу члана 355 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 19 КЗ, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ.

Напред наведена пресуда је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 број 564/13 од 20.02.2014.године усвајањем жалби Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Дражена Пожара, браниоца адвоката Зорана Мићића, браниоца окривљеног Богдана Драгића, адвоката Горана Доловића и браниоца окривљеног Бурки Ђуре, адвоката Бранка Лукића укинута и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа дана 10.12.2015.године, на којој је ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, одлучио да се одржи претрес пред другостепеним судом, који је и одржан дана 21.04.2016.године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Милије Миловановића, окривљеног Николу Станишића, окривљеног Бурки Ђуре, Дражена Пожара, Ивана Крстивојевића, браниоца адвоката Зорана Мићића, адвоката Слободана Пајовића и адвоката Бранка Лукића, па је након разматрања списка предмета, те читања писмених доказа, а након разматрања навода из изјављених жалби, имајући у виду и предлог Апелационог јавног тужиоца у Београду, донео одлуку као у изречи пресуде.

Другостепени суд је на претресу дана 21.04.2016.године, непосредно саслушао окривљеног Пожар Дражена, окривљеног Николу Станишића, окривљеног Крстивојевић Ивана и окривљеног Бурки Ђуру, прочитао цео спис

Вишег суда у Београду К.бр.466/14, као и све писмене доказе, које доказе је ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности и донео одлуку као у изреци пресуде

Жалбени наводи Вишег јавног тужилаштва у Београду, који се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, у делу пресуде којом је окривљени Дражен Пожар ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ, а којима се истиче да је изрека у том делу ожалбене пресуде неразумљива, да је пресуда противречна са стањем у списима, да нема разлога о одлучним чињеницама, а да су они који су дати нејасни и у знатној мери противречни, оцењени су као неосновани.

Наиме, по налажењу Апелационог суда у Београду, изрека ожалбене пресуде у делу у коме је окривљени Пожар Дражен ослобођен од оптужбе од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ, јасна је и разумљива, при чему у овом делу пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење ожалбене пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, о чему су у ожалбеној пресуди дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, при чему се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе.

Даље, Више јавно тужилаштво у Београду у изјављеној жалби наводи да првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде није дао довољно јасне разлоге, како и на који начин и ко је започео напад и да ли је одбрана окривљеног Пожар Дражена била неопходно потребна, дакле нужна, да би се одбио истовремени противправни напад, при чему Више јавно тужилаштво истиче да не одговара истини чињеница да окривљени Дражен Пожар није могао да позове полицију, јер на то указују пријатељи окривљеног Пожар Дражена, сведоци [REDACTED] и [REDACTED], који су обоје, онда када је било времена, поцудили да позову полицију, али им је окривљени рекао да нема потребе и да ће све бити у реду, да су момци у реду и да ће попити пиће и отићи. Имајући у виду наведено, по ставу Вишег јавног тужилаштва у Београду противречно је навођење суда да су окривљени заправо провоцирали окривљеног Пожар Дражена, јер из чињенице што неко наручује у кафани пиће и храну не може се закључити да се на тај начин конобар, односно власник кафане провоцира. По ставу Вишег јавног тужилаштва у Београду, поставља се питање и да ли је интензитет напада окривљених Ивана Крстивојевића, Бурки Ђуре, Николе Станишића и Павла Станишића, Лукић Здравка и Драгић Бодана био такав да окривљени Дражен Пожар није имао другог избора осим да пуца директно у њих, а посебно када се узме у обзир да окривљени Пожар Дражен, осим повреде на оку и око ока нема ниједну другу повреду, па када се то

посматра у светлу чињенице да наведена лица нису имала оружје, никакве мотке, штапиге, нож и слично и да окривљени Пожар Дражен нема ниједну једину повреду на телу, осим наведене повреде на глави, односно оку, поставља се питање да ли је за одбијање овог напада, који напад тужилаштво не спори и који је евидентно постојао, била потребна оваква одбрана са таквом последицом где је окривљени Дражен Пожар у просторицу момака испалио пет пројектила, при чему су два била смртоносна за покојног [REDACTED] и покојног [REDACTED] док је један нанео лаке телесне повреде Богдану Драгићу, а други тешку телесну повреду опасну по живот окривљеном Николи Станишићу.

Насупрот изнетим жалбеним наводима Вишег јавног тужилаштва у Београду, Апелациони суд у Београду је нашао да је правилно првостепени суд окривљеног Пожар Дражена на основу члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 19 КЗ ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ. Апелациони суд у Београду је прихватио став првостепеног суда који је прихватио одбрану окривљеног Пожар Дражена, налазећи да окривљени Дражен Пожар ниједним својим поступком није скривио противправни напад који су према њему применили Здравко Лукић, Павле Станишић, Никола Станишић, Богдан Драгић, Иван Крстивојевић и Ђура Бурки, а и по налажењу Апелационог суда у Београду, како то правилно налази првостепени суд, тај напад је управо био таквих карактеристика и интензитета да је одбрана била нужна и неопходна, имајући у виду да је постојала сразмера између нападнутог добра, а што је у конкретном случају био живот окривљеног Пожар Дражена и радњи које је он предузимао.

Правилно је првостепени суд нашао да је понашање момака који су те вечери дошли у кафану било од самог почетка усмерено на изазивање инцидента и испитивање граница издржљивости окривљеног Пожар Дражена, будући да су већ били у једној кафани у којој нису платили рачун који су направили, да су дошли у кафану „Сремска ноћ“ са намером да пију и једу а да не плате рачун, да су се поигравали са стрпљењем окривљеног Пожар Дражена, наручивши једну туру пића, па следеће туре пића, наручивши и мезе, затим да им пржи и помфрит, иако су знали да ни за шта од тога новца немају. Са друге стране, понашање окривљеног Пожар Дражена и по налажењу Апелационог суда у Београду, указује да је он на све начине покушавао да избегне било какав конфликт са овим момцима, јер их је примио у кафану у време када је већ затварао локал, пристао је да им послужи неколико тура пића и да им припреми и храну коју су тражили и то све у настојању да избегне да их испровоцира и изазове евентуални конфликт са њима. Чињеница да је окривљени Дражен Пожар захтевао од њих да плате рачун и по налажењу Апелационог суда у Београду не представља никакву отежавајућу околност на његовој страни, будући да је такав његов поступак био потпуно легитиман, при чему је исти био усмерен само на то да наплати услугу коју је извршио.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд

нашао да окривљени Пожар Дражен својим понашањем након изласка из кафане није проузроковао напад од стране осталих окривљених, будући да је прво покушавао вербалним путем да их убеди да плате рачун, да су га они потом почели ударати и нанели му веома озбиљну телесну повреду, да у ситуацији када шесторица младића у пуној животној снази и по дејством алкохола у ноћним часовима нападну неко лице, то свакако и по налажењу Апелационог суда у Београду представља истовремени противправни напад који окривљени Пожар није могао на други начин одбити. Окривљени Пожар није имао на располагању ниједно друго средство, нити начин да одбије од себе истовремени противправни напад, будући да му ниједан други предмет није био при руци, да није могао да позове полицију, јер од тренутка када је покушавао да их убеди да плате, до тренутка када су га ударили је прошло веома мало времена, посебно имајући у виду локацију на којој се све дешавало, односно позицију испред кафане „Сремска ноћ“. И по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд, понашање окривљених Крстивојевића, Драгића, Буркија, Станишића, као и сада покојног Здравка Лукића и Павла Станишића је свакако било противно основним тековинама савременог друштва, било је усмерено на провоцирање Дражена Пожара, што потврђује и чињеница да су га на крају физички напали.

Правилно је првостепени суд нашао да је напад који су окривљени предузели према Пожар Дражену подразумевао физичку силу и представља конкретно опасно понашање којим је био угрожен живот Дражена Пожара, а одбрана коју је он применио је била истовремена са нападом, те су радње које је окривљени Дражен Пожар биле оне које су биле неопходно потребне да од себе одбије истовремени противправни напад. Радње које је окривљени Пожар Дражен предузео, биле су усмерене на заштиту његовог живота, односно на то да онемогући постојећи противправни напад, с обзиром да није био дужан да на било који начин узмиче пред напаљачима и да је одбрана била предузета на начин од кога се могло очекивати да ће напад бити одбијен или бар ослабљен. Правилно је првостепени суд ценио и сразмерност између интензитета напада и интензитета одбране у конкретном случају, па је нашао да је окривљени Пожар управо поступањем лица која су га напала био доведен у стање поремећене статике леве очне јабучице које је резултирало појавом двослика, односно дуплих слика код окривљеног Дражена Пожара, а самим тим и до битно поремећене прецизности вида, до изузетно јаког бола, до пулсирајућег вида, до повишене емоционалне напетости, са психолошким садржајем афекта страха високог интензитета, које околности су га објективно онемогућавале да подробније процењује и утврђује у ком правцу ће пуцати и која би радња била најадекватнија и најмирољубивија у том случају. И по налажењу Апелационог суда у Београду, а како то правилно налази првостепени суд, између одбране и напада у конкретном случају постојала је сразмерност, односно пропорционалност у интензитету, будући да је окривљени Пожар био нападнут од стране шесторице младића који су били у пуној животној снази у ноћним часовима и да није имао ниједан други начин да се конкретном приликом на

адекватан начин заштити, имајући у виду средства којима је у датој ситуацији располагао, како би могао сузбити напад. Радње које је окривљени Дражен Пожар предузео у ситуацији када је његова урачуљивост била битно смањена, у стању повишене емоционалне напетости са психолошким садржајем афекта страха високог интензитета и у тренутку када је осећао бол веома јаког интензитета, а што произилази из налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Бранимира Александрића и судског вештака психијатра др Бранка Мандића је и по налажењу Апелационог суда у Београду била неопходна, посебно имајући у виду да окривљени Дражен Пожар објективно није био у могућности да процени степен интензитета радње коју је предузео у циљу одбијања напада.

Даље, правилно је првостепени суд приликом доношења одлуке посебно имао у виду околности на основу којих се утврђује чиме је окривљени Дражен Пожар располагао у тренутку када је према њему примењен напад, односно која средства су му била на располагању којима би могао сузбити напад. По правилном налажењу првостепеног суда окривљени Дражен Пожар није био дужан да се склања од нападача бекством, нити је то више било могуће након започињања напада, јер је био окружен шесторицом нападача, већ је имао право да се супротстави нападу и био је овлашћен да се са одговарајућим средствима и на одговарајући начин брани од напада, посебно имајући у виду да ничим није проузроковао инцидент, већ је напротив исказао висок степен стрпљења током боравка осталих окривљених у кафани „Сремска ноћ“. При овако утврђеном чињеничном стању, тј. у ситуацији где је са једне стране окривљени Дражен Пожар који покушава да наплати рачун за услуге које је пружио у свом локалу, при чему ни на један начин не провоцира нападаче да физички насрну на њега и са друге стране шесторице младића под дејством алкохола који се све време боравка у кафани бахато понашају, који истовремено нападају окривљеног Пожара и наносе му тешке телесне повреде, а како је то прецизно наведено у изречи ожалбене пресуде, прете му и не показују намеру да сами прекину напад, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени Дражен Пожар без своје кривице и доприноса доспео у ситуацију када му је живот био непосредно угрожен и стога је морао нешто да предузме како би га заштитио, тако да је његова реакција била потпуно адекватна истовременом противправном нападу којим је његов живот био угрожен.

Такође, правилно је првостепени суд на основу свих доказа које је детаљно интерпретирао и оценио, утврђивао положај у коме су се налазила сва лица која су учествовала у овом догађају у тренутку када је дошло до испаливања пројектила из пиштоља окривљеног Пожар Дражена, па је прихватио одбрану окривљеног Пожара у делу коме је навео да су у том тренутку сви окривљени били фактички на њему, односно да је око њена била шума тела, а да су од момента испаливања првог пројектила остали учесници у овом догађају могли да се крећу и померају са места на коме су се затекли, те да самим тим чињеница да је [REDACTED] погођен када је био на удаљености

већој од 80 цм од уста цеви повредног оружја, Никола Станишић када је био удаљен 1 – 2 цм од уста цеви повредног оружја, а Павле Станишић на удаљености мањој од 80 цм од уста цеви повредног оружја, и по налажењу Апелационог суда у Београду, како то правилно налази првостепени суд, управо потврђује навод одбране окривљеног Пожар Дражена да су окривљени били око њега, а потом су очигледно почели да беже након што је он почео да пуца и у моменту задобијања повреда се затекли на различитим растојањима у односу на окривљеног Пожар Дражена.

Имајући у виду напред утврђено чињенично стање, по налажењу Апелационог суда у Београду, жалбени наводи Вишег јавног тужилаштва у Београду у којима се наводи да је ожалбена пресуда, у овом делу донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка и на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, оцењени су као неосновани, имајући у виду да је на претресу пред другостепеним судом поновном оценом свих изведених доказа утврђено чињенично стање исто као у ожалбеној пресуди. На основу свега напред наведеног, те оцене свих доказа који су прочитани на претресу пред другостепеним судом, Апелациони суд у Београду нашао да је правилно првостепени суд окривљеног Дражен Пожара на основу члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП у вези члана 19 КЗ ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 11 КЗ.

Даље, неосновани су жалбени наводи окривљеног Дражена Пожара и бранилаца адвоката Слободана Пајовића и Зорана Мићића, у којима се истиче да се кривично дело недозвољена производња, држање, пошење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ може извршити само са директним умишљајем, при чему је окривљени имао дозволу за пошење оружја, али се она односила на други пиштољ, која чињеница је битна за утврђивање директног умишљаја, јер је окривљени лице које зна како се са оружјем поступа и да пиштољ који је у конкретном случају коришћен може држати у објекту у коме борави, а што је окривљени Дражен Пожар и учинио, при чему окривљени са места пребивалишта до места боравишта по ставу одбране може у расклопљеном стању пренети оружје, при чему је суд изнео погрешан закључак да је само пријављивање трајног или привременог становања надлежним органима од важности код утврђивања чињенице сталног или привременог боравка неког лица, а окривљени је управо носио оружје приликом обиласка објекта који се налази на његовом поседу, из којих разлога по ставу одбране у радњама окривљеног Пожар Дражена нема ни објективних ни субјективних елемената дела за које је оглашен кривим.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, како окривљеног Дражена Пожара, тако и његових бранилаца, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног Пожар Дражена у делу у коме је навео да је имао дозволу за држање оружја које је носио конкретном приликом, те да га је носио из безбедносних разлога, када је сам у објекту „Сремска ноћ“, који обухвата велико

имање, ради своје личне безбедности, налазећи да је у овом делу одбрана окривљеног Пожар Дражена нелогична, неуверљива и срачуната на избегавање кривице. Наиме, и по налажењу Апелационог суда у Београду, уколико окривљени Дражен Пожар није имао адекватне начине да заштити објекат „Сремска ноћ“, који је његова супруга закупила, није требало да се определи за то да га сам штити неовлашћено носећи оружје за чије држање има дозволу, то посебно имајући у виду да он као лице које је припадник Војске Србије и које има дозволу за држање оружја, добро разуме смисао дозволе за држање оружја и смисао дозволе за ношење оружја, па самим тим и поступака које је предузео. Правилно је првостепени суд у овом контексту посебно ценио легитимацију Војске Србије у којој је наведено да је окривљени Дражен Пожар овлашћено службено лице Војне полиције, да има овлашћење да примењује овлашћења овлашћених службених лица органа унутрашњих послова у складу са прописом којим је регулисан кривични поступак и Законом о полицији Републике Србије, али је нашао да то није од утицаја па другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари, будући да окривљени Дражен Пожар наведеном приликом није био на дужности, већ је у праватном аранжману пословао у ресторану „Сремска ноћ“, као и да није поступао у оквиру надлежности које имају овлашћена службена лица Војне полиције. Даље, правилно је првостепени суд посебно ценио да ли је локација на којој је окривљени Дражен Пожар носио пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм, конкретном приликом представљало место његовог пребивалишта или боравишта, па је нашао да окривљени наведену локацију на којој је радио није као место свог трајног или привременог становања пријавио надлежним органима Републике Србије, а чињеница да је окривљени боравио на адреси објекта у коме је повремено и непријављено радио, није од утицаја па другачије одлучивање у овој кривичноправној ствари. Правилно је првостепени суд приликом доношења одлуке посебно имао у виду чињеницу да лица која поседују дозволу за држање оружја нису овлашћена да то оружје свакодневно носе до свог радног места, нити чињеница да неко понекад преспава на свом радном месту подразумева да место на коме је преспавано, представља место пребивалишта, нити дужина боравка на радном месту подразумева да лице које има дозволу надлежног органа за држање оружја у циљу личне заштите, то оружје носи на своје радно место.

Даље, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени Дражен Пожар у конкретном случају поступао са директним умисљајем, као обликом виности, јер је био свестан да неовлашћено носи пиштољ марке „Glock 17“ калибра 9 мм за појасом, иако је само за држање истог имао дозволу и хтео је његово извршење, а што се посебно потврђује чињеницом да су и гости ресторана [REDACTED] и [REDACTED] видели пиштољ који је окривљени имао заденут за појасом, а што произилази из одбране окривљеног који је описао детаљно суду разлоге који су га мотивисали да пиштољ неовлашћено носи са собом.

Имајући у виду све напред наведено, по налажењу Апелационог суда у

Београду, правилно је првостепени суд изменио правну квалификацију кривичног дела и окривљеног Дражен Пожара огласио кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, пошење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ, имајући у виду измене Кривичног законика, као и чињеницу да је чланом 5 став 2 Кривичног законика прописано да ако је после извршења дела закон измењен једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца.

У изјављеној жалби бранилац окривљеног Бурки Ђуре, адвокат Бранко Лукић наводи да је ожалбена пресуда у делу у коме је окривљени Бурки Ђура оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 123 КЗ донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, као и на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. У жалби се даље истиче да првостепени суд није несумњиво утврдио да је тешка телесна повреда која је нанета окривљеном Дражен Пожару нанета ударцем флашом, посебно имајући у виду да флаша са ДНК материјалом није пронађена, који би на истој морао да остане услед силне удараца, при чему бранилац оспорава да је окривљени Бурки учествовао у било каквом договору око одласка у ресторан у коме ће се наручивати пиће и храна, а затим да се наведено не плати. У погледу редоследа како су окривљени излазили из ресторана, бранилац у жалби наводи да нико није видео ни да се окривљени налази у аутомобилу, ни око њега, а што потврђује одбрану окривљеног Буркија да није учествовао у тучи, при чему се истиче да првостепени суд није утврдио којим редоследом су окривљени излазили из кафане, као и како се одвијао предметни догађај, пити је довољно пажње посвећено чињеници да је окривљени Пожар имао времена да напишани сваког појединачно и погоди сваког кога је напишанио, осим окривљеног Бурки Ђуру.

У својој жалби окривљени Никола Станишић на детаљан начин оспорава одбрану окривљеног Дражен Пожара, понављајући своју одбрану коју је дао током поступка, посебно истичући да окривљени Пожар Дражен није био на земљи, већ да је стајао док је испаливао пројектиле и истовремено окривљени оспорава налаз и мишљење судског вештака балистичара Милана Куњавића, наводећи да је исти нејасан, непотпун и погрешан, при чему се у жалби истиче да је нејасно и зашто је током поступка искључена опција да је окривљени Дражен Пожар сам себи нанео повреде ближе наведене у изречи пресуде.

Насупрот изнетим жалбеним наводима окривљеног Николе Станишића и браниоца окривљеног Бурки Ђуре, у односу на кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ, за које су окривљени Никола Станишић, Иван Крстивојевић и Ђура Бурки оглашени кривим, правилно је првостепени суд ценио одбрану окривљеног Ивана Крстивојевића, па је прихватио његову одбрану из предкривичног поступка у делу у коме је иста поткрепљена осталим доказима изведеним током поступка, коју је изнео када му је памћење свакако било свежије и очуваније и у којој је детаљно описао околности под којима се тог дана сузreo са својим друговима [REDACTED] и [REDACTED].

а касније и са [REDACTED] и Ђуром Буркијем, да су пре одласка у кафану „Сремска ноћ“ били у другој кафани и да су из те кафане отишли без плаћања рачуна који су направили, затим, на чији предлог су се договорили да оду у кафану „Сремска ноћ“, да су били свесни чињенице да више немају новца, да су се договорили да покушају да не плате пиће и да се извуку без плаћања и у тој кафани, да су наведене вечери наручивали пиће и храну, да су сачекали тренутак када нико није обраћао пажњу на њих и изашли из кафане мислећи да их нико није видео. Окривљени је даље објаснио да је он први пришао колима која су била паркирана преко пута улаза у кафану, да је олатле видео да је конобар који их је служио изашао испред саме кафане и викао на [REDACTED] да га је повлачио за тренерку, а која одбрана окривљеног је у сагласности и са одбраном коју је окривљени Иван Крстивојевић изнео у претходном поступку дана 16.12.2010. године у делу у коме је описао да је први из кафане изашао окривљени [REDACTED] да упали возило и постави га тако да могу лако да побегну, јер нису имали новца да плате и да су чим је конобар отишао иза, одакле га више нису видели, сви одједном устали, изашли из кафане и кренули ка колима.

Даље, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног Крстивојевића у делу у коме је навео да је сео на задње седиште аута и да је у том тренутку чуо један пуцањ, налазећи да је одбрана окривљеног Крстивојевића у овом делу нелогична, неуверљива и сама себи противречна, будући да се и на те околности окривљени различито изјашњавао, а што је детаљно наведено на страни 33 образложења ожалбене пресуде, при чему правилно првостепени суд налази да начин на који је окривљени Крстивојевић репродуковао догађај, а који се сваки пут мењао, потврђује да је одбрана окривљеног у овом делу непоуздана и неуверљива.

Правилно је првостепени суд ценио одбрану окривљеног Ђуре Буркија, па је исту прихватио само у оном делу у коме је поткрепљена осталим изведеним доказима, док у преосталом делу одбрану окривљеног Ђуре Буркија није прихватио. Правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног Ђуре Буркија у делу у коме је навео да су прво [REDACTED] и [REDACTED] кренули из кафане, а за њима [REDACTED] и [REDACTED] док су он и Богдан Драгић остали да седе за столом, као и да је он док је седео за столом у кафани видео да се нешто дешава испред кафане, кренуо је напоље и када је изашао видео је човека који их је то вече служио како пуца у [REDACTED] из непосредне близине на око пола метра. Правилно је првостепени суд нашао да је у овом делу одбрана окривљеног Ђуре Буркија неуверљива и срачуната на избегавање кривице и противречна одбрани окривљеног Крстивојевића у делу у коме је првостепени суд исту прихватио, посебно имајући у виду да је током поступка утврђено да су окривљени Бурки и његово друштво планирали да оду из кафане а да не плате рачун, те да је крајње неуверљиво да он и Драгић остају у кафани у циљу избегавања плаћања рачуна. Поред тога, правилно је првостепени суд оценио као неубедљиву одбрану окривљеног Буркија у делу у

коме је описивао редослед по коме су наводно напупитали кафану конкретном приликом, и да је таква његова одбрана у супротности како са одбраном окривљеног Крстивојевића датом у предкривичном поступку, тако и са одбраном окривљеног Дражена Пожара коју је исти износио током кривичног поступка. Даље, правилно првостепени суд није прихватио ни одбрану окривљеног Ђуре Буркија у делу у коме је он описивао своја опажања по изласку из кафане „Сремска ноћ“, али је није прихватио налазећи да је његова одбрана у овом делу више пута мењана, да је неуверљива и срачуната на избегавање кривице, при чему је првостепени суд на детаљан начин на страни 34 описао све контрадикторности у одбрани окривљеног Ђуре Буркија, правилно налазећи да одбрана окривљеног није у сагласности ни са одбраном окривљеног Крстивојевића у делу у коме је навео да је Богдан Драгић ушао на сувозачево седиште, да је у тренутку док су скоро ушли у возило чуо конобара како виче: „Станите“, да је тада видео да Дражен Пожар вуче [REDACTED] за тренерку, а да се [REDACTED] отргаво од њега и наставио ка колима, при чему је одбрана окривљеног у супротности и са налазом и мишљењем судског вештака медицинске струке др Браимира Александрића из кога произилази да је окривљени [REDACTED] задобио повреде са удаљености од 1-2 цм.

Правилно је првостепени суд прихватио одбрану окривљеног Дражена Пожара, налазећи да је иста јасна, логична, уверљива и сагласна осталим изведеним доказима, које је суд прихватио, будући да је на доследан и убељив начин описао све релевантне околности предметног догађаја. Наиме, окривљени Дражен Пожар је у својој одбрани објаснио да су прво двојица младића изашла из кафане, потом су устала и остала четворица и кренули према вратима, говорећи му да ће платити рачун само да изађу напоље, да су сви изашли, да је аутомобил марке „Мерцедес“ био упаљен, да је возач седео, а врата су била отворена, да је пришао до аута тражећи да се рачун плати, да су почели да га окружују, возач је искочио из возила, пришао му са леве стране, ударио га по глави неким тврдим предметом, он је поклекао, а остали су почели да га ударају, у ком тренутку је осетио јак бол у пределу ока, да је наставио да прима ударе у том пределу, да су сви били око њега и да га је део њих држао чак и за одећу.

Правилно је првостепени суд ценио одбране окривљених Ивана Крстивојевића, Ђуре Буркија и Николе Станишића, у делу у коме су навели да нико од њих, нити сада покојни [REDACTED] и [REDACTED] нису конкретном приликом ударили окривљеног Дражена Пожара, али их правилно није прихватио, налазећи да су исте нелогичне, неуверљиве, неубедљиве и срачунате на избегавање кривице, посебно имајући у виду да су у супротности са осталим материјалним доказима који су изведени у доказном поступку. Наиме, током поступка несумњиво је утврђено да је окривљени Дражен Пожар конкретном приликом задобио тешку телесну повреду, да је у временском интервалу у коме се одвијала туча нико други осим њих седморице није био на лицу места, а да ни из једног доказа не произилази да је окривљени Дражен Пожар сам себи нанео описане телесне повреде, нити је за то имао разлога.

Имајући у виду све напред наведене доказе, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени Никола Станишић био тај који је Дражена Пожара први ударио чврстим предметом у пределу левог ока, а да су га потом окривљени Иван Крстивојевић, Бурки Ђура и Никола Станишић заједно са још три лица ударали рукама у пределу лица, услед чега је окривљени Дражен Пожар задобио тешке телесне повреде.

Међутим, Основано се у жалби Вишег јавног тужилаштва у Београду истиче да је првостепени суд пропустио да у опису кривичног дела учествовање у тучи из члана 123 КЗ, за које су првостепеном пресудом окривљени оглашени кривим, наведе да су у овој тучи и два лица лишена живота и то [REDACTED] и [REDACTED] а како је то иначе окривљенима стављено на терет оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.1190/10 од 12.05.2011.године, а која чињеница представља објективно обележје кривичног дела учествовања у тучи из члана 123 КЗ, при чему је првостепени суд изоставио да у образложењу ожалбене пресуде за овакав став да јасне и аргументоване разлоге.

Имајући у виду наведену неспорну чињеницу, односно да је приликом извршења кривичног дела из члана 123 КЗ, поред чињенице да је окривљени Пожар Дражен задобио тешке телесне повреде, наступила и смрт два лица и то [REDACTED] и [REDACTED] то је Апелациони суд у Београду, уважавањем жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду изменио чињенични опис извршеног кривичног дела и наведену чињеницу унео у изреку пресуде и окривљене Николу Станишића, Ивана Крстивојевића и Ђуру Бурки огласио кривим за извршење кривичног дела учествовања у тучи из члана 123 КЗ.

Даље, у погледу одлуке о кривичним санкцијама, у изјављеној жалби Више јавно тужилаштво истиче да је кривична санкција која је изречена окривљенима Крстивојевић Ивану, Станишић Николи и Бурки Ђури неадекватна, као и да је казна затвора у трајању од 2 године на коју је осуђен Дражен Пожар због извршења кривичног дела из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ несразмерна кривичној одговорности окривљеног, степену друштвене опасности кривичног дела, као и последицама.

Бранилац окривљеног Бурки Ђуре, адвокат Бранко Лукић у изјављеној жалби истиче да првостепени суд није у складу са Кривичним закоником донео правилну одлуку приликом одређивања казне за окривљеног, док окривљени Дражен Пожар и његови браниоци адвокати Слободан Пајовић и Зоран Мићић истичу да првостепени суд није узео у обзир чињеницу да окривљени до сада није вршио кривична дела, да је био узоран грађанин и успешан у својој служби и за који рад је награђиван највишим признањима, а да је казна која је изречена окривљеном Дражен Пожару веома строга.

Имајући у виду да је жалба окривљеног Николе Станишића изјављена у

његову корист, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд у Београду је, сходно одредби члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, поводом изјављене жалбе, а по службеној дужности, испитао одлуку о кривичној санкцији и у односу на окривљеног Николу Станишића.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд у односу на окривљеног Дражена Пожара утврдио све олакшавајуће околности, од којих је ценио његову породичност, чињеницу да је отац двоје деце, ранију неосуђиваност, док отежавајућих околности није нашао. Имајући у виду напред наведене олакшавајуће околности, правилно је првостепени суд окривљеног Дражена Пожара због извршења кривичног дела из члана 348 став 5 у вези става 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, уз урачунавање времена које је провео у притвору, налазећи да је таква казна адекватна степену друштвене опасности окривљеног као учиниоца и степену друштвене опасности учињеног кривичног дела, те да ће истом у потпуности остварити сврха кажњавања, како у погледу генералне, тако и у погледу специјалне превенције.

Напред наведене разлоге првостепеног суда у односу на окривљеног Дражена Пожара, Апелациони суд у Београду у свему прихвата као правилне, налазећи да је казна затвора у трајању од 2 (две) године нужна и адекватна мера кривичноправне заштите, као и да ће се истом у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања, прописана одредбом члана 4 и 42 КЗ, те да је иста у свему сразмерна тежини извршеног кривичног дела, као и личности окривљеног као учиниоца.

Имајући у виду напред наведено, то су жалбени наводи Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Дражена Пожара и бранилаца окривљених Дражена Пожара, као и предлози за строжијим, односно блажим кажњавањем, сходно напред наведеном, оцењени као неосновани.

Даље, у односу на окривљене Ивана Крстивојевића, Николу Станишића и Бурки Ђуру, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног Ивана Крстивојевића и Бурки Ђуре ценио чињеницу да су окривљени у време извршења дела били младе особе, док је од отежавајућих околности ценио њихову ранију осуђиваност, од олакшавајућих околности на страни окривљеног Николе Станишића правилно је првостепени суд ценио чињеницу да је окривљени млада особа, отац једног малолетног детета, а као отежавајућу околност је ценио његову ранију осуђиваност. Међутим, основано се жалбом Вишег јавног тужилаштва у Београду истиче да наведеним околностима и то отежавајућим околностима које су утврђене на страни окривљених, првостепени суд није дао адекватан значај, због чега је Апелациони суд у Београду ценећи све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности за сваког од окривљених, посебно имајући у виду тежину извршеног кривичног дела и његове последице, личност окривљених као извршилаца и степен њихове кривице, ожалбену пресуду преиначио и то тако што је окривљене Ивана Крстивојевића, окривљеног Бурки Ђуру и

окривљеног Станишић Николу за извршено кривично дело учествовање у тучи из члана 123 КЗ осудио на казне затвора у трајању од по 10 (десет) месеци, уз урачунавање времена проведеног на задржавању и у притвору, налазећи да су казне затвора у наведеном трајању нужне и адекватне мере кривичноправне заштите, као и да ће се истима у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција и сврха кажњавања прописана одредбом члана 4 и 42 Кривичног законика, те да су исте сразмерне тежини извршеног кривичног дела, као и личности окривљених као учиниоца.

Имајући у виду напред наведено, односно да је ожалбена пресуда уважавањем жалбе Вишег јавног тужилаштва у Београду, пренамена у делу одлуке о изреченим казнама окривљенима Ивану Крстивојевићу, Бурки Ђури и окривљеном Станишић Николи, то су жалбени наводи окривљеног Николе Станишића и браниоца окривљеног Бурки Ђуре, адвоката Бранка Лукића, као и предлози за блажим кажњавањем, сходно напред наведеном, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде.

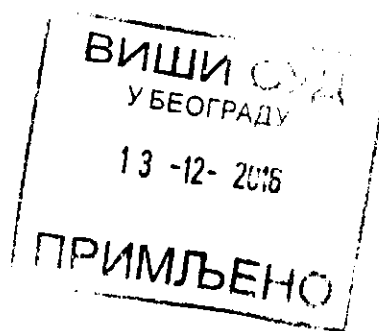
Записничар
Весна Граховац, с.р.

Председник већа-судија
Драган Ђесаровић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1070/2016
27.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђуре Буркија, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђуре Буркија, адвоката Бранка Лукића из Београда, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 466/14 од 20.05.2015.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1218/15 од 21.04.2016.године, у седници већа одржаној дана 27.10.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђуре Буркија, адвоката Бранка Лукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 466/14 од 20.05.2015.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1218/15 од 21.04.2016.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 466/14 од 20.05.2015.године у осуђујућем делу изреке под II, између осталих, окр. Ђура Бурки оглашен је кривим за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 5-пет месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању почев од 15.12.2010.године до 16.12.2010.године и време проведено у притвору почев од 13.01.2011.године до 12.02.2011.године.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1218/15 од 21.04.2016.године, уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначио је пресуду Вишег суда у Београду К 466/14 од 20.05.2015.године, у погледу чињеничног описа кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и одлуке о казни тако што је огласио кривим, између осталих, окр. Ђуру Буркија, за кривично дело учествовање у тучи из члана 123. КЗ и за то дело га осудио на казну затвора у трајању од 10-десет месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању и у притвору, као у првостепеној пресуди, док је ову жалбу у преосталом делу и, између осталих, жалбу браниоца окр. Ђуре Буркија одбио као неосноване и наведену првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окр. Ђуре Буркија, адв. Бранко Лукић, поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1218/2015

од 21.04.2016.године, због повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. Законика о кривичном поступку), са предлогом (из којег произилази да се захтевом побија и означена првостепена пресуда), да Врховни касациони суд захтев уважи и преиначи у целини и првостепену и другостепену пресуду, тако да донесе ослобађајућу пресуду или да у целини укине и првостепену и другостепену одлуку и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредаба чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. Ђуре Буркија, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ђуре Буркија је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреде закона, и то битне повреде одредаба кривичног поступка, позивајући се на одредбе члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП, али не опредељујући о којој се тачно повреди закона ради, у смислу означавања законске одредбе којом је одређена повреда прописана. Из навода захтева с тим у вези, да је изрека побијане пресуде неразумљива, произилази да бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, док наводима захтева о противречности изреке пресуде самој себи и разлозима пресуде, о одсуству разлога о одлучним чињеницама и противречности датих разлога са стварном садржином исправа и записника о исказима датим у поступку, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава оцену суда одбране окр. Ђуре Буркија и изведених доказа, уз сопствену анализу и оцену истих из које изводи закључак, супротан закључку суда, да није доказано учествовање овог окривљеног у тучи и да стога на њега није могла бити примењена одредба члана 123. КЗ, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није прописана могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђено чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ђуре Буркија оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марица Антонић

ВЖ